

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ARAD

ia de contencios administrativ și fiscal,
itigii de muncă și asigurări sociale

Dosar.....

SENTINȚA CIVILA.....

Ședința publică din

Președinte:

Grefier :

^
s

S-a luat; în examinare, în vederea pronunțării, acțiunea în contencios administrativ: formulata de reclamantul X împotriva pârâților Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, pentru contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Părțile nu au fost citate, fiind închise dezbaterile în ședința "publică" din 02.12.2010, după care a fost amânată pronunțarea hotărârii judecătorești pe termenul de azi

Văzând că au fost puse concluziile în fond în ședința publică din 05.04.2011, consemnate în încheierea de ședința; te face parte integrantă din prezenta hotărâre judecătorească, instanța procedează la judecarea în fond a cauzei.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la acea instanță la data de 02 decembrie 2010, reclamantul X a chemat în judecată pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni -Vamale Timișoara, solicitând anularea Dec

În motivarea acțiunii reclamantul .a. arătat că la data de 09.08.2010 i-a fost comunicată Decizia nr.....2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad prin care a fost respinsă contestația formulată de acționarul titular al Deciziei nr.....2010 referitoare la obligațiile de plată accesorii emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și a Anexei la decizie prin care organul vamal a stabilit în sarcina sa obligația de plată a sumei totale de ... lei cu titlu de majorări taxe vamale și majorări TVA.

Reclamantul apreciază că Decizia nr.....2010 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Decizia nr.....2010 referitoare la obligațiile de plată accesorii și Anexa la această decizie emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad au fost emise cu încălcarea și ignorarea dispozițiilor art.61^{alin.1-} și alin3, și ale art.187 alin.1 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, ale art. 97.98 din OG nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, fiind nelegale.

La data de 7 mai 2010 i-a fost comunicată prin posta , Decizia nr.....2010 referitoare la obligațiile -de- plată accesorii emise de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și a Anexei la decizie prin care organul vamal a stabilit în sarcina mea obligația de plată a "sumei totale de lei cu titlu de majorări taxe vamale și; majorări TVA calculate pentru Actul constatator1999 referitor la decizia emisă de organul vamal reclamantul a promovat contestația formulată în baza dispozițiilor art.205--206 Cod procedură fiscală, contestația fiind respinsă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad prin Decizia nr.....2010, în sensul respingerii acesteia, decizia fiindu-i comunicată reclamantului la data de 09.08.2010.

Suma totală de lei pe care a contestat-o reclamantul reprezintă lei cu titlu de majorări de întârziere aferente taxelor vamale și lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilite în sarcina reclamantului de organul vamal prin Decizia nr.....2010 referitoare la obligațiile de: plată accesorii emise de Direcția Județeană Arad pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad pentru un autoturism marca Ford capacitate cilindrică 1900 cm³, fabricat în România la data de 10.01.1997. Reclamantul a

actul constatator nr.....1999 s-a prescrist cel mai târziu la data de 01.01.2000. Reclamantul consideră că nu mai poate fi obligat la plata acestora.

Prin scriptul, depus la dosar la data de 15 februarie 2011, pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara a solicitat să se pună în discuție cererea reclamantului dacă înțelege să-și precizeze acțiunea cu privire la introducerea în cauză; a Autorității Naționale a Vămirilor și a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad.

Prin precizarea de acțiune depusă la termenul de judecată din2011, reclamantul a solicitat înapoierea în cauză în calitate de pârâtă, alături de pârâta chemată în judecată, a Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, și, în pofida scriptului depus la dosar de către pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, prin care s-a solicitat a se dezice de necesitatea introducerii în cauză a Autorității Naționale a Vămirilor, reprezentat de reclamantului a precizat în ședință publică că reclamantul nu dorește să formuleze o cerere de precizare și în contradictoriu cu Autoritatea Națională a Vămirilor.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Timișoara a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegitimă, arătând în motivare că actul constatator nr.....1999 este titlul de creanță prevăzut în art. 4 din OG nr. 11/1996 și întrucât datoria vamală aferentă acestuia nu a fost plătită până la 17.12.1999 dosarul de executare silită nr. ...pe baza căreia s-a emis somatarea debitului, fiind emisă somația nr.1999, comunicată reclamantului, așa încât termenul de prescripție al dreptului de a cere executarea silită a fost întrerupt și un nou termen de prescripție a început să curgă la 01.01.2000; între părți derulându-se și un proces în dosarul nr.1999 întrucât, debitul în discuție nu s-a achitat nici până la 12.11.2004 a fost emisă o somație nr.....2004, comunicată reclamantului și un nou termen de prescripție-a început să curgă la 01.01.2005, și în interiorul acestui noul termen de prescripție, stând un litigiu între părți, un nou termen de prescripție începând să curgă la 01.01.2006 așa încat nu se pune problema ca decizia atacată și care face obiectul acțiunii de față sa fi fost emisă în afara termenului de prescripție de vreme ce reclamantul nu a achitat debitul principal și majorările de întârziere aferente, astfel

Din actele și lucrările dosarului -instanța reține în fapt că la data de1
reclamantul s-a prezentat la Biroul Vamal; Turnu în vederea plasării, sub regim
de tranzit vamal a unui autoturism marca Ford capacitate cilindrică 1996 cmc
de înmatriculare 1990, în care sens a fost emisă declarația vamală pentru călători nr
cu termen de 45 de zile pentru a se prezenta la biroul vamal de destinație A
pentru îndeplinirea formalităților, de vămuire, document care ținea locul și produ
cțiile juridice ale unei declarații vamale de tranzit și se elibera pentru bun
uri aduse în țară de, către persoanele fizice și întrucât acesta nu a preze
documentele prin care să dovedească faptul că autoturismul a fost prezentat la bi
biroul vamal pentru îndeplinirea formalităților în discuție, organele vamale au proc
cedura încheierea regimului vamal suspensiv de tranzit prin actul constatator nr. ..
conform art 128 și 129 din regulamentul vamal, care act constatator a fost comun
reclamantului, prin poștă, la 29.04.1999, iar mai apoi, întrucât datoria vamală afer
entului de creanță individualizat prin actul mai înainte menționat nu a fost plătit
a demarată procedura executării silită conform art. 25 din OG nr. 11/19
întrucâtându-se între părți și litigii în fața instanțelor judecătorești, iar termenele
de prescripție ale dreptului de a cere executarea silită a creanței astfel individuali
zate fiind întreruperi succesive în sensul evidentiat de către pârâte potrivit apără
rilor formulate, iar prin decizia nr....; emisă de pârâte Direcția Județeană pentru Acciz
și Taxe Vamale Arad s-au calculat și stabilit în sarcina reclamantului obligații
de plată a accesoriilor^ cuantumul total de ... lei, reprezentând majorări taxe vamale în s
umă derespectiv majorări de TVA în sumă de lei pentru obligația fis
cării impozabile prin actul constatator la care s-a făcut referire mai sus, iar împotr
urii deciziei enunțate mai înainte s-a formulat contestație de către reclamant
conform procedurii prealabile, ce a fost respinsă prin decizia nr.....2010, emisă de Bi
biroul de soluționare Contestațiilor din cadrul Direcția Generală a Finanțelor Publice A
rdele decizii fiind atacate de către reclamant în contencios administrativ în dos
ar nr. pentru motivele învederate în cererea introductivă și precizările ulterioare.

Față de starea de fapt reținută mai sus, instanța constată că acțiunea
reclamantului este întemeiată pentru considerentele ce se vor evidenția în continuare.

Sunt de reamintit de către tribunal dispozițiile demersului judiciar inițiat de
reclamanta în cauză, aplicabile speței de față, respectiv că potrivit art. 61 c
din OG nr. 141/1997 privind Codul de procedură vamală României (1) Autoritatea vamală

b) Când încălcarea reglementărilor, vamale constituie, după caz, contravenție sau infracțiune, autoritatea vamală este obligată să aplice sancțiunile contravenționale și să sesizeze organele de urmărire penală.

c) Declarația vamală în detaliu și actele constatatoare încheiate de autoritatea vamală constituie titlu executoriu pentru urmărirea și încasarea drepturilor de import și export.

Pe de altă parte, art. 187 alin. 1 din același cod, statuează că termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data depunerii și înregistrării declarației vamale de import.

Nu în ultimul art. 371 din HG nr. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României stabilește că autoritatea vamală abilitată să exercite controlul ulterior al operațiunilor de vămuire în scopul stabilirii modului în care persoanele fizice sau juridice au respectat reglementările vamale, iar art. 372 din același act normativ statuează că, controlul vamal ulterior se exercită până la termenul de 5 ani de la data acordării liberului de vamă și în cadrul aceluiași teritoriu vamal în care au fost încasate sau restituite diferențele de drepturi vamale constatate.

Mai este de precizat, totodată, că în mod justificat a invocat pârâta Direcției Naționale pentru Accize și Operațiuni Vamale "Timișoara, prin concluziile scrise depuse la dosarul cauzei la 5 aprilie 2011 ca toate susținerile reclamantului; făcute în cursul judecării, cu privire la obligația de plată principală stabilită prin art. 187 din Legea nr. 1999, sunt irelevante în speța dedusă judecării de vreme ce existând instanțele în care a fost investită instanța de contencios administrativ în dosarul de față și în orice caz asupra acesteia instanțele de judecată s-au pronunțat anterior în mod definitiv și irrevocabil, așa încât în cele ce urmează se va omite a se analiza criticile pe care reclamantul le-a formulat prin hotele de ședință depuse la dosar la 22.03.2011 la care au fost mai apoi reiterate la pct. 2 din concluziile scrise depuse la dosar la 5 aprilie 2011.

* Este necesar, însă, a fi sublimat de către tribunal faptul că, în conținutul concluziilor formulate prin întâmpinările depuse la dosarul cauzei, pârâtele sursele invocate la rândul lor cu privire la limitele în care instanța de contencios administrativ a fost investită prin acțiunea introductivă de instanță pentru că în speța de față nu este vorba de problema "discutării termenului 'de' prescripție al executării silite a datelor

anului fiscal/vamal de a stabili obligațiile fiscale și vamale sau asupra dreptului de executare silită și, astfel fiind, și termenul de prescripție începe să curgă și este diferențiat în funcție de dreptul care este afectat de prescripție.

Ca o primă concluzie sub acest aspect, se poate stabili așadar, că în cazul dreptului de a fi stabilite obligațiile mai sus menționate, dacă organul îndrituit să emită aceste obligații în intervalul de timp prescris de către legiuitor, prin emiterea actului administrativ aferent nu va mai putea acționa în continuare pe cale de executare silită a datorii, în vreme ce în ceea ce privește dreptul aceluiași organ de a cere executarea silită a creanței individualizate deja printr-un act administrativ răspunzător se pune problema curgerii unui termen cu începere de la data la care obligația a devenit scadentă, cum ar fi bunăoară de la data evidențiată în titlul/decizia de impunere ori altele asemenea.

* Astfel fiind, rezultă cu prisosință din lucrările dosarului de față - ca prescripția termenului de a fi stabilită obligația fiscală în sarcina reclamantului prin decizia nr. 1000/13.04.2010, referitoare la obligațiile de plată accesorii, emisă de pârâta Direcția de Impozite și Taxe Municipality Arad, nu este afectată de întreruperile succesive ale termenului de prescripție al executării silite a creanței derivând din faptul că actul constatator privind taxele vamale

nr. 1000/13.04.1999, fiind vorba în mod evident de instituții juridice distincte, *cu atât mai mult cu cât, în sensul în care judicios a evidențiat și reclamantul potrivit precizărilor din cererea introductivă de instanță, în cuprinsul deciziei mai sus menționate

nu s-a făcut nicio mențiune referitoare la eventuale întreruperi sau suspendări ale termenului prescripției dreptului de a fi stabilite obligațiile fiscale în sarcina reclamantului

In concret organul vamal, avea obligația de a-i comunica acestuia din urmă termenul stabilit și avea dreptul de a-i solicita plata accesoriilor aferente datorate în termen de 5 ani de la data emiterii actului constatator vamal, care în cazul de față a fost emis la 13.04.1999, așa încât termenul de prescripție supus cenzurii instanței

judiciare administrativ în cauză a început să curgă la aceasta dată și s-a impus

la 13.04.2004, să se stabilească în ceea ce privește eventualele accesorii, ori de altmăduri

Pe cale de consecință, 'pentru toate considerentele hotărârii de
ând și faptul că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată de către reclamant
eiul ari 18 din Legea nr. 554/2004, se va admite acțiunea reclamantului și
ată decizia nr.....2010, privind soluționarea contestației formulată
amant și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului A
nr.....2010, emisă de această din urmă pârâtă prin Biroul Soluțio
testații și va fi anulată și decizia nr.....2010, referitoare la obligațiile
ă accesorii emise de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Opera
nale Timișoara prin,pârâta Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Var
d și anexa la această decizie, prin care organul vamal a stabilit în sar
amantului obligația de plată a sumei totale delei, reprezentând majo
vamale și majorări TVA.

Pentru aceste motive
In numele legii
H o t ă r ă ș t e

Admite acțiunea în contencios administrativ formulată și precizată
amantul X domiciliat în împotriva pârâților Direcția Generală a Finan
lice a Jude
d, , Direcția Regională pentru Accize
rațiuni Vamale Timișoara, cu sediul înși Direcția Județeană pe
ize și Operațiuni Vam
d, cu sediul înjudeț Arad și
ecință:

Anulează decizia nr....., privind soluționarea contestației formulată
amant și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului A
nr.....2010, emisă de această din urmă pârâtă prin Biroul Soluțio
testații.

Anulează decizia nr.referitoare la obligațiile de p
esorii emise de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Var

Red.C.Ş./12.05.2011

Tehnored.M.L/12.05,2011

6ex/4com/13.05.2011

Se comunică:

reclamantului Suciu Dorian Petru- Vladimirescu str. Vasile Roaită nr;5 judeţ Arad
pârâţilor Direcţia Generală a Finanţelor Publice a Judeţului Arad- Arad Bd.
Revoluţiei nr. 79

Direcţia Regională pentru Accize şi Operaţiuni Vamale Timişoara -
Timişoara, str. Mareşal Constantin Prezan nr. 89, bl. 45 D judeţ *Jumş*

Direcţia Judeţeană pentru Accize şi Operaţiuni Vamale Arad - Arad str. 1,
nr.6, Zona Industrială de Vest, judeţ Arad

ROMÂNIA

TRIBUNALUL Arad

Operator nr. 3207/2504

SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL,
LITIGII DE MUNCA SI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. 2645/108/2011

SENTINȚA CIVLĂ nr. 2132

Ședința publică din data de 19 septembrie 2011

PREȘEDINTE Gheorghe Trif

GREFIER Iuliana Iura

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamantul MANTZ PETRU TIBI, în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală de Finanțelor Publice a județului Arad, pentru anularea Deciziei nr. 865 din 20.07.2008 de soluționare a contestației; Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad pentru constatarea nulității Deciziei de calcul nr. 124409/ad/28.07.2008 și a seriei TS4A nr. 4184861/27.07.2008 și Administrația Fondului pentru Mediu pentru obligarea pârâtelor la restituirea sumei achitate de el cu titlu de taxă de poluare în sumă de 3922 lei; și cererea pârâtei AFP a municipiului Arad de chemare în judecată Administrație Fondului pentru Mediu.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantului, avocat Decebal Adrian și reprezentanta pârâtei AFP a mun. Arad, consilier juridic Trișcău Camelia, lipsă fiind părțile și chemata în garanție.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu 42 lei taxă judiciară de timbru și timbru judecătoresc de 0,3 lei.

S-a făcut referatul cauzei după care reprezentantul reclamantului depune certificatul de înmatriculare al autovehiculului în limba franceză și în traducere în limba română.

Nefiind formulate alte cereri sau probe de administrat, instanța constată încheiată faza probatorie și acordă cuvântul asupra excepțiilor invocate, pe

ministrativ fiscal pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, solicitând anularea Deciziei nr. 865 din 20.04.2011 de soluționare a contestației; Administrația Finanțelor Publice a municipiului Arad - pentru contestarea nulității Deciziei de calcul nr. 124409/ad/28.07.2008 și a chitanței TS4A nr. 4184861/27.07.2008 și Administrația Fondului pentru Mediu; și obligația autorităților la restituirea sumei achitate de el cu titlu de taxă de poluare în sumă de 3922 lei

În motivarea acțiunii reclamantul arată că în urma aplicării OUG nr. 50/2008 cu modificările și completările ulterioare a fost obligat să achite în contul Administrației Finanțelor Publice a mun. Arad suma de 3922 lei, pe care a achitat prin chitanța TS4A nr. 4184861 din 27 iulie 2008, ca o condiție prealabilă pentru înmatriculării în România a autoturismului marca Opel Vectra, care anterior a fost înmatriculat în Franța la data de 24 sept. 1996, de unde l-a importat.

Prin contestația înregistrată la AFP a mun. Arad sub nr. 3483023 martie 2011 la DGFP a jud, Arad sub nr. 11683/23.03.2011, reclamantul a contestat legalitatea taxei de poluare stabilită prin decizia de calcul și a solicitat restituirea ei. Contestația a fost respinsă de pârâta DGFP a jud. Arad prin Decizia nr. 865 din 20 aprilie 2011 fiind tardiv introdusă.

Contrar susținerilor pârâtei, taxa prelevată încalcă art 90 din Tratatul de la Maastricht (art. 110 T.F.ILE.) și jurisprudența C.J.E. referitoare la acest articol, pentru că perceperea și încasarea ei se creează discriminare între autoturismele second hand deja înmatriculate deja într-un stat membru al U.E. și care se înmatriculează în România după data de 01 iulie 2008 și autoturismele second hand deja înmatriculate în România. De asemenea, prin perceperea ei se creează un raport de concurență între produsele importate și produsele naționale; ea fiind destinată să diminueze producerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un membru al U.E. aplicându-se diferit unor situații juridice identice, fără a exista o justificare obiectivă pentru acest lucru taxa de poluare are caracter discriminatoriu.

Pârâta AFP a mun. Arad a chemat în garanție Administrația Fondului pentru Mediu, solicitând, ca în cazul admiterii acțiunii exercitată de reclamant împotriva acesteia să fie obligată să îi restituie, în conformitate cu dispozițiile art. 992 Cod de procedură civilă raportat la art. 1 din OUG nr. 50/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Pârâta/chemată în garanție Administrația Fondului pentru Mediu a invocat excepția inadmisibilității acțiunii cu motivarea că reclamantul nu atacă un act administrativ în înțelesul Legii nr. 554/2004 și nici un act administrativ în înțelesul articolului de procedură fiscală, el solicitând doar restituirea taxei de poluare, acțiunea reclamantului neîncadrându-se în nici una din situațiile prevăzute de art 8 din Legea nr. 554/2004, care permit sesizarea instanței de contencios administrativ.

Pe fond pârâta Administrația Finanelor Publice a municipiului Arad a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, au solicitat respingerea acțiunii, cu motivarea că taxa a fost legal încasată în conformitate cu dispozițiile OUG nr. 50/2008. Anterior adoptării ordonanței, întrucât România a ratificat Tratatul de la Amsterdam, în procesul de infrigement, din cauza cuantumului taxei speciale de poluare prevăzută de art. 214 ind. 1 Cod fiscal, între Guvernul României și Comisia Europeană au avut loc o serie de negocieri și analize care au stat la baza adoptării ordonanței nr. 50/2008.

Prin adoptarea OUG nr. 50/2008 România s-a aliniat la tendința internațională de fundamenta politică mediului pe principiul „poluatorul plătește”, principiu care instituie și funcționează strategia de protecție a calității mediului și statuează obligația poluatorului de a suporta cheltuielile legate de prevenirea și controlul poluării, acțiunea reclamantului fiind responsabil pentru pagubele produse. Justețea taxei de poluare prevăzută în art. 214 ind. 1 Cod fiscal rezultă și din existența ei în 16 țări comunitare.

Instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, cu ocazia primei înmatriculare în România, nu contravine Tratatului U.E., având în vedere că spre deosebire de taxa specială pe autovehicule percepută anterior datei de 01 iulie 2008, conform art. 214 ind. 1 Cod fiscal, scopul ei este clar definit în expunerea de motive a ordonanței nr. 50/2008, în sensul că încasarea ei se face în scopul realizării unor programe pentru îmbunătățirea calității aerului și protecției mediului.

Pârâta Direcția Generală a Finanelor Publice a jud. Arad, deși legalbitată în instanță și nici nu a formulat în scris excepții sau alte cereri.

Examinând în fapt și drept acțiunea reclamantului și cererea de chemare în garanție, împreună cu excepțiile invocate, instanța reține din actele și lucrările dosarului următoarele:

În ce privește excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei AFP a municipiului Arad, instanța o va respinge cu motivarea că aceasta are calitate procesuală, acțiunea reclamantului fiind responsabil pentru pagubele produse.

Potrivit acestor prevederi, autoritatea fiscală care a calculat și stabilit taxa are posibilitatea ca atunci când, ulterior acestei operațiuni, constată că s-a produs erori cu privire la calculul ei, să o recalculeze și să pretindă persoanei ca a achitat-o, plata eventualelor diferențe plătite în minus, recurgând, dacă este necesar la executarea silită, în situația în care persoana în cauză refuză să achite diferența. Deopotrivă și persoana care a achitat taxa dacă constată erori privind corectitudinea de calcul, se poate adresa autorității fiscale, solicitând recalcularea corectă a ei.

Și într-o situație și în cealaltă autoritatea fiscală este obligată să emită un act administrativ fiscal prin care, fie să oblige plătitorul de taxă la achitarea diferenței, fie să respingă solicitarea acestuia de recalculare a taxei. Acesta este act administrativ care poate fi contestat în conf. cu dispozițiile art. 7 din OUG nr. 50/2008.

Cum în cauză reclamantul nu contestă modul de calcul al taxei de poluare raportat de condițiile tehnice prevăzute de art. 6 din OUG nr. 50/2008, ci numai nelegalitatea ei, raportat la incompatibilitatea taxei cu dispozițiile art. 110 TFUE, instanța apreciază că nu este necesară parcurgerea procedurii prealabile, având în vedere că reclamantul solicită restituirea ei, ca fiind nelegal pretinsă.

Având în vedere refuzul pârâtei de restituire, reclamantul este îndreptățit să se adreseze direct instanței de judecată.

În al doilea rând, aplicarea normelor de drept comunitar nu presupune îndeplinirea procedurii prealabile prevăzută de art. 205 - 209 C.pr.fisc, atâta timp cât reclamanta nu contestă modul de calcul al taxei raportat la condițiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească autovehiculul, ci incompatibilitatea ei cu dispozițiile art. 110 TFUE.

Pe fond instanța reține că prin Legea nr. 157/2005 România a ratificat Tratatul de aderare a Bulgariei și României la Uniunea Europeană, efectele acestei ratificări fiind reglementate de art. 148 alin.2 și 4 din Constituția României, astfel cum această Constituție este republicată, în conformitate cu care prevederile Tratatelor Constitutive ale Uniunii Europene și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare la Uniunea Europeană, în conformitate cu prevederile art. 110 din Tratatul Comunității Europene „

ndrică a acestuia, precum și capacitatea din punct de vedere al poluării, luându
considerare și deprecierea autoturismului, conform coeficienților descriși în an

astă taxă de poluare nu este percepută pentru autoturismele deja înmatricu
România stat comunitar de la 01.01.2007, fiind percepută exclusiv, pe
turismele înmatriculate în celelalte state comunitare și reînmatriculate
nânia, după aducerea lor în țară. Pentru autovehiculele deja înmatriculate
nânia, taxa nu se mai percepe cu ocazia vânzării ulterioare, ceea ce demonstre
astă taxă de poluare se aplică doar ca urmare a achizițiilor intracomunitare
o taxă cu echivalent taxelor vamale la import. Potrivit normelor comunitare:

-art.25 CE „între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și
ort sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică, de aseme
lor vamale cu caracter fiscal”.

-art.28 CE „între statele membre sunt interzise restricțiile cantitative la imp
um și orice măsuri cu efect echivalent”,

Conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție, noțiunea de taxă
valent constă în orice taxă pecuniară impusă unilateral asupra mărfurilor
eiul faptului că trec frontiera, oricare ar fi denumirea și modul de aplicare
steia, iar un sistem de taxare care să fie considerat compatibil cu art 110
atul Comunității Europene, trebuie să excludă orice posibilitate că-produ
ortate să fie supuse unor taxe mai mari decât produsele similare naționale și să
ducă în nici un caz efecte discriminatorii.

Practic, prin instituirea taxei de poluare, indiferent de modalitatea
rminare a ei conform art 6 din OUG nr.50/2008 și clasificarea din punct
ere al poluării, se constituie o discriminare a regimului fiscal aplicabil
matriculare unui autoturism în România, reprezentând în fapt, o taxă similară t
primă înmatriculare stabilite din art.214 alin. 1-3 din codul fiscal, singura difer
d denumirea, modificată din taxă specială de primă înmatriculare în taxa
liu.

Sunt astfel nefondate susținerile chematei în garanție, Administrația Fond
tru Mediu, din întâmpinare, în sensul că taxa de poluare este neutră din punct
ere fiscal și că este necesar, pentru aplicabilitatea art. 110 Tratatul CE, să se i

De asemenea, se reține și că prin avizul motivat din data de 28.11.2009, Comisia Europeană a solicitat reșezarea modalității de calcul a taxei auto (de proprietate), în sensul armonizării legislației românești cu cea europeană. Informația chematei în garanție Administrația Fondului pentru Mediu cum că este cunoscut de către Comunitatea Europeană că taxa de poluare instituită prin OUG nr. 50/2008 corespunde normelor comunitare, este neîntemeiată.

Comisia Europeană (CE) a solicitat în iunie 2009, României, informații suplimentare cu legislația privind aplicarea taxei de poluare pentru autoturisme, suspectând că actuala legislație românească (OUG nr.50/2008) are efecte discriminatorie asupra industriei auto naționale. Această solicitare a fost transmisă prin intermediul unei „scrisori de somare”, prima etapă a procedurii de încălcare a dreptului comunitar prevăzută de art.226 din Tratatul CE.

Conform acestor considerente, instanța constată că taxa de poluare prelevată în condițiile OUG nr. 50/2008 este discriminatorie pentru că prin ea se descurajează achiziția în circulație în România a unor vehicule de ocazie cumpărate înalte sume de bani, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie, având aceeași uzură și aceeași uzură de pe piața națională, punct de vedere exprimat și de Curtea Europeană de Justiție prin hotărârea sa data în cauza C 402/09.

Pentru aceste considerente, având în vedere dispozițiile art. 18 din Legea nr. 55/2004, instanța va admite în parte acțiunea reclamantului în sensul că va dispune restituirea pârâtei AFP a mun. Aradsă în suma de 3922 lei, reprezentând taxa de poluare actualizată cu dobânda legală conform art. 124 C.pr.fisc. și va respinge cererile de cerere privind anularea Deciziei de calcul a taxei de poluare și a deciziei de restituire.

sc^ionareXconlestatieir ~ " " "-----

De asemenea, în conformitate cu prevederile art.63 Cod procedură civilă, este admisă și cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu formulată de pârâta Administrația Finanelor Publice a Municipiului Arad în sensul că va obliga chemata în garanție, să îi restituie pârâtei AFP a Municipiului Arad suma de 3922 lei reprezentând contravaloarea taxei de poluare și dobânzile datorate. Această sumă potrivit dispozițiilor art. 124 C.pr.fisc, cu motivarea că, în conformitate cu prevederile art.1 din OUG nr.50/2008, „taxa de poluare nu se finanțează din bugetul de stat, ci constituie venit la Fondul de Mediu și se gestionează

Respinge excepțiile lipsei calității procesuale pasive, invocate de pârâta Administrația Finanelor Publice a mun. Arad și excepția inadmisibilității acțiunii reclamantului, invocată de pârâta AFP a mun. Arad și pârâta / chemată în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ fiscal exercitată de reclamantul Mantz Petru-Tibi, domiciliat în Arad, str. Mioriței nr. 7, bl. 141, sector 16 și domiciliul procesual ales în Arad, str. Antim Ivireanu nr. 5B - Cab. Ionescu Adrian, împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanelor Publice a județului Arad, cu sediul în Arad, Bd. Revoluției nr. 79 și Administrația Finanelor Publice a Municipiului Arad, cu sediul în Arad, Bd. Revoluției nr. II și în consecință:

Obligă pârâta AFP a mun. Arad să restituie reclamantului suma de 3922 lei achitată cu chitanța TSIA nr. 4t84 Sol din" 27 iulie 2008, reprezentând taxa de achiziție, actualizată cu dobânda calculată în conformitate cu art. 124 C.p.n.fisc.

Admite cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu cu sediul în București, Spl. Independenței nr. 294 corp A, sector 6 de către pârâta AFP a mun. Arad și în consecință:

Obligă chemata în garanție să îi restituie pârâtei suma de 3922 lei, achitată de reclamant în Soarea ei împreună cu dobânda.

Capătul de cerere din acțiunea reclamantului privind anularea Deciziei DGFP a jud. Arad nr. 865 din 20 aprilie 2011 și a Deciziei de calcul a Taxei de achiziție nr. 124409/ad/28 iulie 2008, emisă de pârâta AFP a mun. Arad.

Respinge acțiunea reclamantului față de pârâta Administrația Fondului pentru Mediu.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi 19 septembrie 2011, în ședință publică.

Președinte
Gheorghe Trif

Grefier
Iuliana Iura

